

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117962656/facsimile.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Syner. Han stirrede stift paa Gulvet, men det røde blev ved at ligge der, og den gyldne Solplet kunde umuligt faa Murstenene til at lue saa rødt. Det maatte være noget nyt, noget fremmedt, hvis Farve saaledes blødte midt i hans Fængsel, noget, han ikke kendte og ikke anede Aarsagen til.

Sølver krøb over det klamme Murstensgulv, hvoraf Grundvandet først lige var sunket, og listede sig nærmere med skælvende Forsigtighed, at ikke Synet skulde svinde eller vise sig at være et Bedrag af den straalende Morgensol.

Og som han krøb over de vaade Sten, bøjede han sig i Undren dybere og dybere. Thi lige tæt ved den røde Glans var der ligesom henaandet Fodspor over Gulvet, fine tynde Spor vendt imod ham, ikke mere tydelige end om en lun Luftning havde bortdampet Stenens fugtige Hinde uden om en Fods Omrids og ladet dens Spor staa klamt tilbage.

Da Sølver endelig bukkede sig ned over den blodrøde Plet og greb frem, famlede hans Haand som i Angst for ingen Ting at fatte. Men det var intet Blændværk og intet Skin, thi hans Fingre greb om en tung fuldmoden Rose, og da han løftede den op til sit Ansigt, forsvandt dens rubinrøde Glans, trukket ud af